

GLAZBA NA 73.DLJI: RECITAL GITARISTA MILOŠA KARADAGLIĆA

”Hommage a Segovia”

Festivalska publika ne pamti takvu voluminoznost gitare i takve bogate registre. Činilo nam se kao da je instrument ozvučen te da njegovi tonovi dopiru i izvan Kneževa dvora

Miloš Karadaglić u Dvoru
DUJ

PIŠE: **SANJA DRAŽIĆ**

Vremenske prilike su od ranog jutra držale u neizvjesnosti i izvodača, i publiku i organizatora koncerta. Ipak, kiša se smilovala pa je recital započeo u Kneževom dvoru u planiranom terminu. Međutim, zbog najave oluje i nevremena za kasnije sate, program je bio skraććen i održan je bez pauze. A jedini gitaristički nastup na 73. Dubrovačkim ljetnim igrama priredio je Miloš Karadaglić. Studirao je na Kraljevskoj akademiji u Londonu a programska

knjižica ističe da je “jedan od najcjenjenijih svjetskih gitarista današnjice”. Sjetimo se kako su dugi niz godina na Igrama isključivo gostovali gitaristi koji su na razne načine vezani za Muzičku akademiju u Zagrebu i tamošnje odlične pedagoge. A mnogi od njih ostvarili su zavidne međunarodne karijere. Svirali su u raznim kombinacijama: solo, udvoje, kao trio, kvartet... a jednom čak i kao oktet.

Svoj je recital Miloš Karadaglić posvetio Segoviji, španjolskom gitaristi koji je znatno proširio gitaristički

repertoar i bavio se obradama skladbi pisanih za druge instrumente.

Poveznica Albénizov Asturias

Budući da je program bio promijenjen, Karadaglić nas je vodio kroz koncert. Pritom je na blizak, jednostavan i šarmantan način objašnjavao detalje vezane uz djelo ili skladatelja. Rijetki su izvodači koji stvore tako toplu sponu s publikom. I rijetki su glazbenici koji su u stanju govoriti na svom i na engleskom jeziku na tako ležeran i ja-

san način, bez patetike i zastajkivanja. U prvoj rečenici Karadaglić je s oduševljenjem naglasio kako je maštao svirati u Kneževom dvoru. I onda je slijedila glazba.

Uvodna skladba bila je Asturias Isaaca Albéniza, a dva su razloga za njeno uvrštavanje u program. To je prvo djelo koje je u Podgorici tada dječak Miloš Karadaglić čuo na gramofonu. I Asturias je odredio njegov profesionalni put. Osim toga, Segovija je Asturias svirao na svakom svom nastupu.

Od Bacha do današnjih dana

Slijedila je Chaconna iz Bachove Partite za solo violinu u d-molu, zatim prvi, treći i peti preludij iz Pet preludija H. Villa-Lobosa, pa Over the rainbow H. Arlena koju je za gitaru obradio Toru Takemitsu. Na kraju smo čuli skladbu Amor fati Mathias Duplessyja, suvremenog francuskog skladatelja i samoukog gitariste. Fascinantna je boja i punoća Karadaglićevog instrumenta. Davno Knežev dvor nije čuo tako sonornu gitaru koja postiže tako različite registre.

Od izvedenog programa, možda je Bachova Chaconna imala najslabiji umjetnički učinak. Podlijegala je povremenim tonskim i memorijskim nejasnoćama i nepreciznostima u fraziranju. Međutim, neupitna je Karadaglićeva muzikalnost, temperament i profinjenost.

Publika je burno reagirala pa je Karadaglić izveo dva glazbena dodatka, Tárreginu Lagrima i Albénizovu Sevilla iz Suite española koja je bila na službenom popisu za tu večer.